

store arbejdsløshed. Forslaget vil føre til, at en ikke uvæsentlig del af den private opsparing overføres til statskassen. I den udstrækning, hvori dette sker, vil de midler, som er til rådighed for forøgelse af produktionen, være formindsket. Det er i denne forbindelse værd at erindre om, at en væsentlig del af statens investeringer er uproductive.

Lovforslaget indebærer både et tvangslån og en skatteforhøjelse. For den del af forslaget, som er skat, er grundsætningen i dansk skattelovgivning om ret til at fradrage erlagte skatter tilsidesat. I mere end én henseende har den foreslåede lovgivning ligefrem karakter af konfiskation. Allerede af den grund mener mindretallet at måtte indstille forslaget til forkastelse.

Mindretallet havde for sit vedkommende foretrukket en deponeringsordning med en samtidig liberalisering, hvorved det blev pålagt importører af visse varer midlertidigt at deponere et kronebeløb udgørende en vis procent af det til importen anvendte beløb af fremmed valuta. Mindretallet mener, at et deponeringsbeløb på ca. 500 mill. kr. ville være tilstrækkeligt til at skabe den forbrugsbegrænsning, der er nødvendig. Ordningens nærmere indhold, for så vidt angår varegrupper, varighed, aftrapning og deponeringsprocenter, ville mindretallet have været villig til nærmere at forhandle med flertallet, hvis nærværende lovforslag var blevet opgivet.

Mindretallet er opmærksom på nødvendigheden af, at kreditten til udvikling af landets produktion ikke formindskes yderligere, og ville til deponeringsordningen knytte bestemmelse om, at de deponerede beløb stilles til rådighed for nationalbanken.

Mindretallet beklager, at regeringen fastholder nærværende lovforslag.

Flertallet har herved hindret en frugtbar drøftelse af landets almindelige økonomiske politik med det formål at tilvejebringe en helhedsløsning som forudsætning for en varig forbedring af Danmarks økonomi. En sådan løsning måtte kræve en gennemgribende forandring i den hidtil førte politik. Efter mindretallets opfattelse måtte der i alt fald herved opnås garantier mod nye statsudgifter og mod overtræk i nationalbanken. Statens likviditet måtte forbedres ved besparelser, først og fremmest gennem udskydelse af anlægsarbejder og hurtig afvikling af statens udlånsvirksomhed til boligbyggeri og erhvervsformål, samt ved salg af statens aktieinteresser. Stigningen i omkostningsniveauet måtte dæmpes ved, at yderligere forhøjelser af direkte skatter og ejendomsskatter blev undgået. På længere sigt er forudsætningen for en varig løsning af landets økonomiske problemer, at produktionen og beskæftigelsen forøges. Hertil kræves først og fremmest en forøget privat opsparing, og som middel hertil mener mindretallet, at en ordning, hvorved de mindre og mellemstore indkomster fritages for at betale skat af den del af deres indkomster, der opspares, er nødvendig.

Over for de stillede ændringsforslag skal mindretallet bemærke, at de kun i ringe omfang fjerner de mange urimeligheder, lovforslaget i øvrigt indeholder over for enkeltpersoner og erhvervsliv, og ændringsforslagene forandrer intet i mindretallets principielle kritik af lovforslaget, hvorfor det vil afholde sig fra at stemme for ændringsforslagene.